

NOREGS HØGSTERETT

Den 15. januar 2015 vart det av Høgsteretts ankeutval med dommarane Gjølstad, Utgård og Noer i

HR-2015-00086-U, (sak nr. 2014/2143), straffesak, anke over kjennelse:

A

mot

Den offentlege påtalemakta

sagt slik

O R S K U R D :

- (1) Saka gjeld lovtolking hos lagmannsretten i sak om parkeringsgebyr.
- (2) A vart 3. august 2013 gitt parkeringsgebyr på 500 kroner. A klaga fånytttes til Bymiljøetaten over gebyret.
- (3) A klaga gebyret inn for Oslo tingrett, som 16. juli 2014 gav orskurd med slik slutning:
  - "1. Klagen forkastes.
  2. A, født 00.00.1966, dømmes til innen to uker fra forkynning av denne kjennelsen å betale 1 000 ettusen – kroner i sakskostnader til Oslo kommune Bymiljøetaten"
- (4) A anka orskurden til Borgarting lagmannsrett, som 21. oktober 2014 gav orskurd med slik slutning:
  - "1. Anken forkastes.
  2. A, født 00.00.1966, dømmes til å betale 1 375 –ettusentrehundreogsyttifem – kroner i saksomkostninger for lagmannsretten til Oslo kommune Bymiljøetaten innen 2 – to – uker etter forkynnelsen av denne kjennelsen."
- (5) A har anka vidare til Høgsterett. Det er gjort gjeldande at lagmannsretten har tolka

trafikkreglane feil. Det er ikkje heimel for å gi gebyr for parkering 1,4 meter frå ei utkøyring frå ein offentleg parkeringsplass, der det er parkert på ein veg som dannar tverrstreken i eit T-kryss. A har sett fram påstand om at vedtaket om gebyr blir oppheva og at gebyret blir betalt tilbake med renter. Han har kravd seg tilkjend sakskostnader.

- (6) *Oslo kommune* har gjort gjeldande at anken ikkje har noko å seie utanfor saka no, og at anken derfor bør avvisast etter straffeprosesslova § 388 andre ledd. Kommunen er elles einig med lagmannsretten når det gjeld lovtolkinga. Påstanden frå kommunen er prinsipielt at anken blir avvist og subsidiært at den blir forkasta. I tillegg er det kravd sakskostnader.
- (7) *Høgsteretts ankeutval* viser til at det ligg føre ei vidare kjæremål, der kompetansen for utvalet er avgrensa etter straffeprosesslova § 388. Anken gjeld lovtolkinga, som utvalet kan prøve.
- (8) Lagmannsretten har lagt til grunn, og dette var heller ikkje omtvista, at A sin bil stod parkert 1,4 meter frå utkøyringa frå X p-plass til Y, på same vegsida i vegen som utkøyringa munnar ut i. Utkøyringa frå parkeringsplassen utgjør saman med Y eit vegkryss, jf. trafikkreglane § 1 nr. 1 bokstav a og b, jf. Rt. 1997 side 492.
- (9) Spørsmålet i saka for Høgsterett er korleis trafikkreglane § 17 nr. 1 bokstav b skal forståast. Føresegna lyder slik:

"Det er forbudt å stanse

a) ...

b) i vegkryss eller nærmere enn 5 meter fra vegkrysset. Avstanden regnes fra det punkt hvor fortauskant, kantlinje eller vegkant begynner å runde, ..."

- (10) I lagmannsrettens orskurd heiter det:

"Trafikkreglene § 17 nr. 1 bokstav b har fastsatt at det er forbudt å stanse i selve veikrysset og fem meter fra dette. Avstanden regnes fra det punkt hvor fortauskant, kantlinje eller veikant begynner å runde. Lagmannsretten legger i likhet med tingretten til grunn at det ikke forelå noen avrundet kant, men at krysset ifølge de framlagte fotografier mer har karakter av et T-kryss. Om en slik situasjon heter det i Engstrøm (red.) op. cit. side 691:

Der hvor to veger danner et kryss i form av et T-kryss, utgjør "tverrstreken" i T-en også en del av krysset slik at forbudet mot stans etter bokstav b også gjelder for denne delen av vegsiden.

Det kan etter dette ikke være tvilsomt at A stod parkert i strid med trafikkreglene § 17 nr. 1 bokstav b. Bilen var som nevnt parkert 1,4 meter fra krysset, det vil si klart innenfor grensen på fem meter fra krysset. Denne saken reiser ingen måletekniske problemer."

- (11) Utvalet sluttar seg til det synet på lova som lagmannsretten har lagt til grunn. Det er altså ulovleg å stanse i sjølve vegkrysset. I tillegg er det ulovleg å stanse nærare krysset enn 5 meter frå vegkrysset på den sida som har ein fortauskant, kantlinje eller vegkant som rundar. Om det er ein runding i eigentleg meining eller om det er ein meir skarp overgang, har innverknad på startpunktet for målinga av 5 meter, men endrar ikkje på det prinsipielle utgangspunktet. Føremålet med regelen om 5 meters forbod mot stans er å sikre fri sikt i eit kryss. Det er i saka no tale om ein parkeringsplass, der det godt kan tenkjast at det ikkje er så avgjerande med slik frisisikt. Men regelen gjeld allment for T-kryss, og det er då openbert at dei same krava til avstand og sikt ved innpåkøyning frå "foten" i T-en må gjelde som ved kryss elles.
- (12) Anken må etter dette forkastast. Kommunen må tilkjennast sakskostnader også for Høgsterett. Beløpet blir sett til 1 100 kroner i samsvar med oppgåve.

(13) Orskurden er samrøystes.

SLUTNING:

1. Anken blir forkasta.
2. I sakskostnader for Høgsterett betaler A til Oslo kommune 1 100 – eittuseneitthundre – kroner innan 2 – to – veker frå forkynninga av denne orskurden.

Karl Arne Utgård
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Ragnhild Noer
(sign.)

Riktig utskrift: